

ρο. Πρέπει να κλεισθούν σ' ειδικό μέρος μερικά ζευγάρια, τα οποία να περάσουν τη ζωή τους και να εκπληρώσουν τον προορισμό τους μέσα σ' αυτό. "Επειτα τα παιδιά που θα γεννηθούν να μεγαλώσουν κι' εκείνα και να κάνουν το ίδιο και τέλος το πείραμα να εξακολουθήση μέχρι της πέμπτης γενεάς, όποτε τα ανθρώπινα πλάσματα που θα γεννηθούν υπό την επίδραση των ακτίνων «Χ» θα είναι μάλιστα την αλήθεια εκπληκτικά: Θα υπάρχουν παραδείγματα χάριν άνθρωποι με τέσσερα πόδια, οι οποίοι θα περπατούν με καταπληκτική ευκινησία και θα είναι άκούραστοι. "Άλλοι θα είναι τόσο κοντοί σαν νάνοι κι' άλλοι πάλι θα είναι πανύψηλοι. Οί τελευταίοι όμως θα είναι αδύνατοι σαν σκελετοί και θα έχουν μάτια τεράστιου όχταποδιού με χρώμα πράσινο, κόκκινο, κίτρινο ή μπλε και μαλλιά μώβ, χρυσαφιά ή γκριζα. "Όσο για τη διανοητική κατάστασί τους, κανείς δεν θα μπορούσε να σ'αξέγγυηθῆ. "Αν οί άνθρωποι έχουν τις ίδιες ακριβώς γενεαλογικές μεταμορφώσεις των «ύροσοφύλων», έχουν να μάς παρουσιάσουν φοβερές και άνατριχιαστικές εκπλήξεις.

Εκείνο ωστόσο που πιστεύω άκραδάντως είναι ότι ο άνθρωπος ως που να πάρη την σημερινή μορφή του ή οποία και αυτή είναι προσωρινή, πέρασε από όλες τις μορφές των ζώων. Και αδιάφυστο παράδειγμα είναι μία Ίρλανδή, ή κ. "Ατκισσον. Αυτή ή γυναίκα είχε γεννηθῆ πρόωρα. "Όσο οί γιατροί κατάφεραν να την κάνουν να ζήση γιατί ήταν ένα παράδοξο φαινόμενο. Είχε σώμα ανθρώπου και μορφή χοίρου. Και σήμερα ακόμη διατηρείται πολύ καλά στην υγεία της, μόνο που νομίζει κανείς ότι έχει μεταμορφωθῆ από μία κακιά μάγισσα σε χοίρο!

Και ο καθηγητής Μύλλερ παρά τα ειρωνικά σχόλια και την πολεμική των επιστημόνων, δεν διστάζει να διακηρύξη ότι θάρρη μιά εποχή που οί σοφοί θα μπορούν να μεταβάλουν τα πλάσματα της δημιουργίας και να τους δίνουν όποια μορφή θέλουν αυτοί. Θα κατορθώσουν δηλαδή να φθάσουν στην τελειότητα του δημιουργού τους, δηλαδή της ίδιας της φύσεως! Μά αυτή ή θεωρία του δεν είναι και έντελώς δική του. Και κατά τους παληούς χρόνους πίστευαν στην ύπαρξι αυτών των ακτίνων, με τη διαφορά όμως ότι τις αποκαλούσαν θεϊκές ή ακτίνες του Σατανά, γιατί είχαν τη δύναμι να μεταμορφώνουν τα διάφορα πλάσματα. "Ο καθηγητής λοιπόν δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να πραγματοποιήση αυτές τις υποθέσεις και να κάνει πραγματικότητα τους θρύλους. Μά και γι' αυτή ακόμα τη δουλειά πρέπει να θεωρηται πολύ μεγάλος...

ΤΖΩΝ ΑΝΤΛΕΡ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

ΠΟΙΟΣ ΕΠΛΗΡΩΣΕ ΤΑ ΣΠΑΣΜΕΝΑ

Μιά πολύ περίεργη και ενδιαφέρουσα δίκη έγινε κατ' αυτὰς στο Νιτέβερ της Άμερικῆς, έξ άφορμῆς του κοψίματος των γυναικείων μαλλιών.

Μιά πολύ καθως πρέπει κυρία που άποφάσισε και αυτή ν' ακολουθήση, έστω και άργά, τη μόδα και να θυσιάση προς χάριν της τα ωραία και πλούσια μαλλιά της, κατήγγειλε την άλλη ήμερα τον κουρέα της, ότι χωρίς την έντολή της της τα έκοψε... πολύ κοντά.

Η κυρία ήταν έξω φρενών. Δεν μπορούσε πειά να βλέπη τον έαυτο της στον καθρέφτη.

— Είμαι πολύ γελοία, έλεγε. Δεν του είπα να τα κόψη τόσο κοντά!

Εντός όλίγων ήμερών ώρίσθη ή δίκη και ή ωραία Άμερικανίδα επανέλαβε και ένώπιον του δικαστηρίου τα παραπονά της. Η δικαιολογίες όμως του κουρέως φαίνεται ότι δεν θα ήσαν πολύ σοβαρές, διότι το δικαστήριο τον κατέδικασε εις την ποινήν του προστίμου των 6.000 δολλαρίων, τα όποια και έπληρώθησαν ως ψυχική όδύνη στην... άτυχη Άμερικανίδα.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;...

(Τί άπαντούν ή δεσποινίδες)

Η δις ΔΕΣ.—ΠΑΝ., (Άθηναί), θεωρεί ως ιδανικό σύζυγο εκείνον που φέρεται προς τη γυναίκα του με άγάπη έραστου, με στοργή πατρική και τρυφερότητα και άφοσίωσι άδελφική.

Η δις ΣΑΣΣΑ ΣΠ., (Πειραιεύς), γράφει: «Άγαπημένο μου «Μπουκέτο», σ' έμένα άρέσει ο άνδρας που είναι σοβαρός, λεπτός και άφελῆς στους τρόπους, πιστός, έργατικός, εύπαρουσίαστος και συμπαθῆς, έστω και άσχημος».

Η δις Α. ΜΕΛΑΝΟΥΡΑΚΗ, (Μεγαλόπολις), μάς άπαντά: «Ο ιδανικός σύζυγος της εποχής μας είναι εκείνος όστις πιστεύει στις ψευτιές μας, δεν πιστεύει στις άπιστιές μας και ικανοποιεί όλες τις ίσοιότητες μας».

Η δις «ΣΤΕΛΛΑ ΒΙΟΛΑΝΤΗ» (Θεσσαλονίκη), μάς γράφει: «Μά υπάρχει ιδανικός σύζυγος στην εποχή μας, που όλα διαρκούν τόσο λίγο; Κατά την γνώμη μου θα ήταν ιδανικός εκείνος που θα διαρκούσε όσο και ή πρώτη νύχτα του γάμου, με τη διαφορά όμως πως μερικά απ' τα προσόντα του και προ παντός τὸ... πορτοφόλι του, να είναι διαρκείας άνεξαντλήτου».

Η δις Μ. Λ., (Ν. Κοκκινιά), άπαντά: «Έχω την... άνόητη γνώμη ότι δεν υπάρχουν ιδανικοί σύζυγοι. Ο άνδρας είναι πάντα καλός, όταν ή γυναίκα ξέρη να τον ψυχολογήσει και να τον μεταχειρισθῆ κατάλληλα. Πρέπει όμως να προσέχη να μη του θίξη ποτέ τον έγωισμό του και να του δείχη πάντοτε ότι αυτός είναι ή δύναμις και ή χαρά του σπιτιού του».

Η δις ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, (Πειραιεύς),

γράφει: «Ιδανικός σύζυγος κατά τη γνώμη μου είναι ο άνδρας που ταιριάζει με τη μέλλουσα σύζυγό του στις σκέψεις, τις κλίσεις και τους πόθους».

Η δις Ε. Κ. Κ., (Άθηναί—Νέα Φιλαδέλφεια), μάς γράφει: «Στην εποχή μας ιδανικό σύζυγο δεν μπορεί να βρῆς και για να τον βρῆς, πρέπει να έχης εκείνο τὸ όποϊον τον μαγνητίζει: τὸ χ ρ ῆ μ α...».

Η δις «ΜΑΤΙΝΑ ΣΟΥΡΗ» έχει την γνώμη ότι για να βρῆ μια γυναίκα τον ιδανικό σύζυγο, πρέπει να έχη χαρακτήρα τόσο εύκαμπτον, ώστε να μπορῆ να προσανατολισθῆ με τον χαρακτήρα του άνδρός της και να ζήση έτσι μαζί του εύτυχισμένη».

Η δις «ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΝ», γράφει: «Ιδανικός σύζυγος για μένα θα είναι εκείνος με τον όποιο θα μπορούμε ν' αλληλοψυχολογούμεθα, γιατί νομίζω ότι ποτέ δεν μπορεί να υπάρχει σύζυγος ιδανικός αν δεν είναι σε θέσι να ψυχολογή τη γυναίκα του και αυτή αυτόν».

Η δις ΖΩΗ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ, θεωρεί ως ιδανικόν σύζυγον έναν άνδρα εύπαρουσίαστο, εύγενικό, συμπαθητικό, που στα μάτια του να λάμπη ή άγάπη. Επίσης τον θέλει να έχη θέλησι και θάρρος για τη ζωή, να είναι γενναϊόδωρος, περιποιητικός και προ παντός να μη λῆη ποτέ του... όχι!

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Άλλαι άπαντήσεις.